

NOVOROČNÍ VARHANNÍ KONCERT Marka Buše představil díla méně známých autorů. Bazilika svatého Prokopa byla zaplněna jako o půlnoční mši. A dlužno dodat, že si posluchači přišli na své a mistra odměnili bouřlivým potleskem. Koncert začal symbolicky, jako by chtěl předznamenat tento rok na poli politickém i hospodářském. Bitva Antónia Braga, která zazněla na úvod koncertu, byla slavnostním vytrubováním. Hudební „bitvy“ byly v iberšské barokní i pozdější muzice velice častým a oblíbeným kouskem.

Juan Cabanilles je již známější. Byl to nejvýznamnější španělský barokní autor varhanní hudby. Od mládí byl varhaníkem katedrály ve Valencii. Málo je hrán u nás proto, že tehdejší varhany na Iberijském poloostrově se velmi lišily od dnešních nástrojů ve střední Evropě. Buš se mistrně, a nutno podotknout že úspěšně, pokusil jejich zvuk napodobit rejstříkováním, dodávajícím nástroji poněkud komornější a tlumenější zvuk.

Německou barokní hudbu zastupoval Vincent Lübeck, někdy varhaník v Hamburku v kostele sv. Mikuláše, kde 40 let, a Johann Ludwig Krebs, patřící do okruhu pokračovatelů J. S. Bacha. Ten působil jako varhaník v Altenburgu.

Závěrečná část programu byla věnována moderně, tedy hudbě konce 19. a poloviny 20. století. Josef Gabriel Rheinberger působil v Mnichově. Jeho kompozičním stylem bylo očištění od planých efektů. Buš brilantně vystihl charakter jeho sonát, který je jednoznačně koncertní a technicky náročný.

Jesús Guridi složil závěrečnou skladbu koncertu s názvem Dobrý pastýř. Je to úchvatná a zároveň velmi moderní skladba, vlastně triumfální výkřik, plný prožité intenzivní víry. Doufejme, že tento začínající rok ponese stigmata, která mu předznamenal nevšední umělec, Marek Buš.

František Rynes